

BÀI HỌC 13

CHUYẾN ĐI CỦA PHAO-LÔ ĐẾN LA MÃ

CÂU GỐC: “*Hỡi Phao-lô, đừng sợ chi hết, người phải ứng hầu trước mặt Sê-sa*” (Công vụ 27:24).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Công vụ 27; Công vụ 28; Rô-ma 1:18-20.

Trong một thời gian lâu, Phao-lô muốn thăm La Mã. Nhưng việc ông bị bắt giữ ở Giê-ru-sa-lem đã làm thay đổi tất cả các kế hoạch. Tại sao ông ở trong tù quá lâu? Vì ông đã nhượng bộ dưới áp lực của các nhà lãnh đạo giáo hội ở Giê-ru-sa-lem, gồm cả thời gian cho cuộc hành trình trên biển đến Ý. Sự thay đổi này là một đòn nặng nề đối với các chương trình truyền giáo của ông. Sau đó, người La Mã bắt ông. Khi chúng ta làm Chúa thất vọng, Ngài có thể cho chúng ta một cơ hội khác. Nhưng Chúa không luôn luôn ngăn cản những điều xấu xảy ra khi chúng ta làm sai.

Là một tù nhân, Phao-lô đi bằng tàu đến Ý. Nhưng Đức Chúa Giê-su hứa với Phao-lô rằng ông sẽ làm chứng với mọi người ở La Mã về Ngài (Công vụ 23:11). Sau đó, chúng ta biết rằng Phao-lô hy vọng sẽ đến Tây Ban Nha (Rô-ma 15:24) sau khi người La Mã thả ông ra. Nhưng Kinh Thánh không nói Phao-lô đã đi đến đó. Sau cùng ông lại bị bắt. Lần này, Phao-lô chết vì đức tin của mình (2 Ti-mô-thê 4:6-8) vào năm 67 khi Nê-rô làm vua.

Phao-lô đến La Mã. Ông bị tù trong khi chờ đợi để ra xét xử trước mặt vua La Mã. Phao-lô bị xiềng xích khi ông nói về Đức Chúa Giê-su với các người tới thăm (Công vụ 28:30, 31). Không ai ngăn cản Phao-lô giảng dạy. Trong thời gian này, Phao-lô có cơ hội chia sẻ Phúc âm về Đức Chúa Giê-su với những người quan trọng làm việc cho vua La Mã (Phi-líp 4:22).

1. PHAO-LÔ ĐI TÀU ĐẾN LA MÃ

Phao-lô bị tù tại Sê-sa-rê trong hai năm (Công vụ 24:27). Sau đó ông được đưa đến La Mã, ở Ý. Chuyến đi đến Ý lâu dài và khó khăn (Công vụ 27:1-28:16). Lu-ca đi cùng Phao-lô. Một Cơ Đốc nhân tên là A-ri-tạc cũng đi với họ (Công vụ 27:2). Một người quan trọng khác trong chuyến này là thầy đội La Mã tên là Giu-lơ. Giu-lơ cũng chịu trách nhiệm về các tù nhân khác trong chuyến đi đó (Công vụ 27:1).

Phao-lô, Lu-ca, A-ri-tạc, Giu-lơ, và những tù nhân khác khởi hành để đi La Mã vào cuối mùa hè. Mùa đông không phải là thời điểm tốt để đi trên biển Địa Trung Hải vì thời tiết xấu. Chuyến đi của họ gặp khó khăn ngay từ đầu. Họ phải ngừng nhiều lần. Sau đó, họ đến một nơi an toàn tên là Mỹ cảng trên đảo Chíp-rơ (Công vụ 27:8).

Đọc câu chuyện trong sách Công vụ 27:9-12 về những gì xảy ra ở Mỹ cảng. Phao-lô khuyên họ điều gì? Những người trên tàu cảm thấy thế nào về lời khuyên của Phao-lô?

Phao-lô cảnh báo các thủy thủ nên ở lại Mỹ cảng. Nhưng những thủy thủ không quan tâm đến lời cảnh báo của ông. Họ quyết định tiếp tục đi về phía tây thêm 40 dặm đến đảo Phê-nít. Ở đây, họ có thể ở lại cả mùa đông. Nhưng thời tiết thay đổi nhanh chóng. Con tàu bị mắc kẹt trong một cơn bão rất xấu. Cơn bão di chuyển con tàu của họ về phía nam và sau đó là phía tây, cách xa bờ. Chẳng bao lâu tàu đầy nước. Những thủy thủ bắt đầu ném các thùng và những thứ khác xuống biển. Trời mưa lớn và gió thổi mạnh kinh khủng; cơn bão kéo dài nhiều ngày. Không ai trên tàu thấy mặt trời hoặc các ngôi sao trong thời gian này. Những thủy thủ không biết họ đang trôi dạt ở đâu khi bão kết thúc. Họ rất mệt mỏi và không có “hy vọng được cứu” (Công vụ 27:20).

Đọc câu chuyện trong Công vụ 27:21-26. Điều kế tiếp Phao-lô muốn làm là gì để giúp họ?

Phao-lô nói với thủy thủ rằng Chúa đã cho ông một sứ điệp đặc biệt cho họ. Ông nói với họ đừng bỏ cuộc hoặc ngừng hy vọng. Đúng, họ sẽ gặp nhiều nguy hiểm, và sẽ mất nhiều thứ hơn. Nhưng không ai sẽ chết.

Phao-lô là một đầy tớ trung thành của Đức Chúa Trời. Nhưng ông đã chịu đựng rất nhiều. Tại sao? Chúng ta có thể học được gì từ kinh nghiệm của Phao-lô?

2. TÀU BỊ TAI NẠN

Có 276 người trên tàu (Công vụ 27:37). Phao-lô nói với mọi người trên tàu rằng không ai chết, nhưng sẽ có vấn đề là con tàu sẽ mắc nạn (Công vụ 27:22). Sau đó hai tuần lễ, giống như Phao-lô đã cảnh báo. Điều đó xảy ra thế nào? Con tàu đang bị một cơn bão khủng khiếp, và đã nằm cách xa đất liền. Những thủy thủ nghĩ rằng họ đang ở gần đất bởi vì họ có thể nghe tiếng sóng vỗ vào bờ (Công vụ 27:27). Họ sợ tàu sẽ đụng đá gần bãi biển. Vì vậy, họ cố gắng tìm hiểu mực nước sâu thế nào. Họ thả bốn neo từ phía sau của con tàu để giúp làm chậm tàu. Đồng thời, họ cầu nguyện với các vị thần của họ cho có ánh sáng ban ngày (Công vụ 27:28, 29).

Đọc câu chuyện trong Công vụ 27:30-44. Có bài học nào cho chúng ta trong câu chuyện này?

Giu-ơ, thầy đội La Mã, rất tử tế với Phao-lô từ khi bắt đầu chuyến đi tới La Mã. Nhưng Giu-ơ không có lý do đặc biệt để tin tưởng Phao-lô. Nhưng trước khi con tàu rời Mỹ cảng, Phao-lô cảnh cáo đoàn thủy thủ rằng con tàu của họ sẽ chìm. Phao-lô đã được Giu-ơ tôn trọng vì ông cảnh báo thuyền viên rằng con tàu của họ sẽ vỡ ra trước khi chuyện đó xảy ra (Công vụ 27:21-26).

Trước khi tàu chìm, Phao-lô khuyên mọi người trên tàu hãy ăn. Nếu họ không ăn, họ sẽ không đủ mạnh để bơi vào bờ. Có một bài học cho chúng ta trong lời khuyên của Phao-lô. Đức Chúa Trời muốn chúng ta thực hiện nghĩa vụ của mình. “Câu chuyện này cho chúng ta biết Chúa và con người phải làm việc cùng nhau như thế nào. Đức Chúa Trời ban cho những thủy thủ hy vọng rằng Ngài sẽ giữ họ an toàn, nhưng họ cũng phải làm phần của họ để đảm bảo rằng họ sẽ được an toàn.” – Phỏng trích David J. Williams, *Acts* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 1990), tr. 438.

Rồi buổi sáng đến. Các thủy thủ thấy đất có bãi biển. Họ quyết định sẽ đậu ở đó. Nhưng con tàu không bao giờ tới bãi biển. Trên đường đến đó, con tàu đụng phải một đồi cát lớn và mắc cạn, đầu mũi cắm xuống không đụng đáy được, còn đầu lái bị sóng đánh dữ lắm nên nát hết. Những người lính có kế hoạch giết những tù nhân để họ không thể trốn thoát. Nhưng Giu-ơ ngăn cản kế hoạch của họ vì Phao-lô. Cuối cùng, không ai chết, như Đức Chúa Trời đã hứa.

Giu-ơ nói với thủy thủ của mình không giết các tù nhân vì Phao-lô. Điều đó cho chúng ta thấy sức mạnh thế nào về lời chứng của Phao-lô cho Đức Chúa Trời?

3. PHAO-LÔ TỚI MAN-TƠ

Con tàu bị lạc trên biển trong hai tuần. Gió thổi tàu đi xa Mỹ cảng khoảng 475 dặm ở Cơ-rét. Những người trên con tàu bị đắm bơi đến bãi biển. Sau đó, họ biết đang ở Man-tơ. Man-tơ là một hòn đảo nhỏ ở giữa Địa Trung Hải, về phía nam của đảo Si-si-ly. Bây giờ mọi người phải đợi ba tháng để mùa đông kết thúc trước khi tiếp tục chuyến đi của họ (Công vụ 28:11).

Đọc Công vụ 28:1-10. Việc gì xảy ra cho Phao-lô trên đảo Man-tơ? Đức Chúa Trời có thể dùng Phao-lô như thế nào để làm chứng cho người khác về lẽ thật?

Những người dân trên đảo Man-tơ rất thân thiện và tử tế với Phao-lô. Ông và nhóm của ông bị ướt và lạnh khi họ đến bãi biển. Vì vậy, điều đầu tiên mà người dân Man-tơ làm là đốt lửa để sưởi ấm họ. Nhiệt độ ở Man-tơ vào lúc đó thấp hơn 50 độ F.

Rồi một con rắn cắn Phao-lô. Mọi người chú ý đến ông vì bị rắn cắn. Ban đầu, người dân Man-tơ tin rằng rắn cắn Phao-lô vì các vị thần đang trừng phạt ông vì đã làm sai điều gì. Họ nghĩ ông phải là một kẻ giết người. Họ tin rằng ông đã cố gắng trốn thoát khỏi cái chết khi tàu chìm, nhưng các vị thần bắt ông trước khi bị chết đuối. Có lẽ người dân Man-tơ cũng tin rằng nữ thần *Dikē* đã đưa Phao-lô ra khỏi biển. Nữ thần *Dikē* đã kiểm soát công lý và trả thù. Nhưng Phao-lô không chết vì rắn cắn. Vì vậy, những người ở Man-tơ nghĩ ông phải là một vị thần. Điều tương tự đã xảy ra ở Lít-tơ cách đó nhiều năm (Công vụ 14:8-18). Lu-ca không viết nhiều về những gì xảy ra ở Man-tơ. Nhưng rõ ràng, Phao-lô dùng những gì xảy ra ở đó như một cơ hội để làm chứng cho mọi người ở Man-tơ về Chúa của mình. Một trong những người đó là Búp-li-u.

Búp-li-u là ai? Có thể ông là người cai trị của La Mã ở Man-tơ. Hoặc có lẽ ông ta là một người rất giàu có và quan trọng. Ông tiếp đãi Phao-lô và nhóm của ông cách tử tế trong ba ngày cho đến khi họ tìm được một nơi khác để ở. Phao-lô chữa bệnh cho cha của Búp-li-u. Phép lạ này cho Phao-lô cơ hội làm việc cho Đức Chúa Trời như một người chữa bệnh. Ông chữa lành nhiều người trên đảo Man-tơ. Có ai ở Man-tơ chấp nhận Đức Chúa Giê-su không? Lu-ca không nói. Nhưng câu chuyện về Phao-lô cho thấy rằng chúng ta cần phải chăm sóc mọi người và nhu cầu của họ khi làm việc cho Chúa. Công việc này cũng là một phần quan trọng của Phúc âm về Đức Chúa Giê-su (Công vụ 20:35; cũng hãy đọc Tít 3:14).

4. CUỐI CÙNG PHAO-LÔ ĐẾN LA MÃ

Phao-lô và nhóm của ông ở lại Man-tơ ba tháng. Rồi họ tiếp tục chuyển đi (Công vụ 28:11). Họ đến Bu-xô-lơ (Công vụ 28:13). Từ đó, họ đi đến La Mã bằng đường bộ (xem Công vụ 28:11-16).

Tin tức về việc Phao-lô đến Ý lan truyền đến La Mã rất nhanh. Một số tín đồ từ La Mã đi nhiều dặm về phía nam để chào đón Phao-lô. Ông chưa bao giờ đến La Mã trước đây, nhưng ông có nhiều bạn bè ở đây. Họ là ai? Các thành viên gia đình, đồng nghiệp, Cơ Đốc nhân, và nhiều người khác yêu mến Phao-lô (Rô-ma 16:3-16). Chắc chắn, cuộc gặp gỡ giữa Phao-lô và các tín hữu làm họ rất cảm động. Rốt cuộc, ông có thể đã chết khi con tàu bị vỡ. Ngoài ra, Phao-lô còn đeo xiềng xích. Tình yêu của bạn bè làm Phao-lô rất xúc động. Ông cảm tạ Chúa về tình yêu của họ và cho Phao-lô hy vọng sẽ tiến tới và đứng trước tòa án ở La Mã.

Trong thư của ông về Phao-lô, Phê-tô đã nói rằng Phao-lô không phạm luật La Mã (Công vụ 25:26, 27; Công vụ 26:31, 32). Điều đó có thể giải thích tại sao Phao-lô được phép thuê một căn nhà để ở (Công vụ 28:30) và không phải ở trong tù. Nhưng Phao-lô luôn bị xích lại với một người lính La Mã. Đó là luật La Mã cho các tù nhân. Lu-ca cho biết Phao-lô có thể trả tiền nhà. Làm thế nào ông có tiền để thuê nhà? Rõ ràng, Phao-lô có thể tiếp tục làm việc như một người may trại và kiếm tiền (Công vụ 18:3).

Đọc Công vụ 28:17-22. Phao lô làm gì ngay khi ông dọn vào nhà?

Phao-lô không thể đi thăm người Do Thái trong thành, vì vậy, ông mời các nhà lãnh đạo Do Thái địa phương đến gặp ông. Ông nói với họ rằng ông không có tội về những gì mà người Do Thái cáo buộc ông. Ông giải thích rằng người La Mã đã bắt ông vì những điều ông tin vào Đức Chúa Giê-su (Công vụ 23:6; 24:15; 26:6-8). Ông không cố gắng bào chữa cho mình. Ông chỉ muốn các nhà lãnh đạo Do Thái tin tưởng ông để có thể rao giảng Phúc âm về Đức Chúa Giê-su cho họ. Người Do Thái ngạc nhiên vì không một ai từ Giê-ru-sa-lem nói với họ điều gì về Phao-lô. Vì vậy, họ quyết định lắng nghe lời dạy của Phao-lô về Đức Chúa Giê-su.

Đọc Công vụ 28:22. Câu này nói gì về chống nghịch Cơ Đốc nhân vào lúc đó? Làm sao chúng ta có thể giữ được lòng trung thành với những gì chúng ta tin khi những người khác không tin như vậy?

5. QUYỀN LỰC CỦA PHÚC ÂM

Những nhóm đông người Do Thái ở La Mã đến để lắng nghe Phao-lô rao giảng Phúc âm về Đức Chúa Giê-su (Công vụ 28:23).

Đọc Công vụ 28:24-31. Tại sao Phao-lô kết thúc bài giảng của mình với những câu từ sách Ê-sai?

Các câu Phao-lô chia sẻ với người Do Thái là Ê-sai 6:9, 10. Các câu này cho chúng ta thấy điều gì xảy ra khi người ta từ chối chấp nhận lẽ thật của Đức Chúa Trời. Một số người Do Thái tin sứ điệp của Phao-lô về Đức Chúa Giê-su, còn những người Do Thái khác thì không. Nhiều người Do Thái quay lưng lại với những gì Phao-lô nói. Vì vậy, ông giảng dạy cho người Ngoại ở La Mã về Phúc âm (Công vụ 13:46, 47; Công vụ 18:6).

Phao-lô đợi hai năm trước khi ông bị đưa ra xét xử trước mặt vua La Mã. Trong khi chờ đợi, ông chia sẻ Phúc âm với mọi người đến thăm. Chương cuối cùng trong sách Công vụ cho thấy quyền lực của Phúc âm. Không gì có thể ngăn cản được Phúc âm.

Không rõ tại sao Lu-ca đã hoàn thành cuốn sách của mình vào thời điểm này, vì có bằng chứng cho thấy rằng, do sự yếu đuối của vụ án chống lại Phao-lô, ông đã được thả ra khỏi án tù này, đi một cuộc hành trình truyền giáo khác, và bị đưa đến La Mã và bị hành quyết (2 Ti-mô-thê 4: 6-8).

Không rõ lý do tại sao Lu-ca kết thúc sách Công vụ vào thời điểm này, vì có bằng chứng cho thấy rằng những cáo buộc về Phao-lô không đúng, nên ông được thả ra khỏi tù. Ông đi thêm một cuộc hành trình truyền giáo khác nữa để chia sẻ Phúc âm. Sau đó, ông bị bắt và đưa đến La Mã như một tù nhân, nơi ông bị giết (2 Ti-mô-thê 4:6-8). Tại sao Lu-ca lại kết thúc sách của mình trước khi kể thêm câu chuyện về Phao-lô? Có thể lý do của Lu-ca viết sách Công vụ là để cho chúng ta biết Phúc âm sẽ đến với tất cả mọi người trên trái đất, ngay cả La Mã. Vào lúc La Mã để Phao-lô đi lại tự do, Phúc âm đã lan ra “cho đến cùng trái đất” (Công vụ 1:8). Vì vậy, đó có thể là lý do tại sao Lu-ca không viết thêm về Phao-lô.

“Phao-lô kiên nhẫn và vui vẻ trong suốt thời gian ông bị tù ở La Mã. Sự can đảm và đức tin của ông là một bài giảng. Tinh thần của ông không phải là tinh thần của người trên trái đất này. Tâm hồn của ông cho mọi người thấy rằng Chúa sống trong ông. Gương của Phao-lô hướng dẫn các Cơ Đốc nhân làm tất cả những gì họ có thể để chia sẻ Phúc âm với mọi người ở khắp nơi. Bằng những cách này, xiềng xích của Phao-lô giúp thay đổi đời sống của người khác.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 464, .

Sách Công vụ chưa chấm dứt. Bây giờ tới lượt chúng ta để thêm chương cuối cùng. Đến lượt chúng ta để hoàn thành công việc Đức Chúa Giê-su đã giao cho những người theo Ngài. Khi chúng ta làm phần của mình “thì sự cuối cùng sẽ đến” (Ma-thi-ơ 24:14).

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đức Chúa Giê-su đã giao cho hội thánh một sứ mạng thánh. Mỗi thành viên phải là một nguồn suối để Đức Chúa Trời có thể chia sẻ với mọi người về các kho báu đặc biệt của Ngài. Đó là ân điển của Ngài. [Ân điển là món quà của Đức Chúa Trời ban cho vì lòng thương xót, sự tha thứ, và quyền năng trên tội lỗi]. Kho báu đặc biệt của Đức Chúa Trời là sự giàu có không dò được của Đấng Christ. Những sự giàu có này con người không thể hiểu được. Không có gì Đức Chúa Giê-su muốn hơn là cho dân Ngài bày tỏ Thánh Linh và bản tính của Ngài. Không có gì những người trên thế gian này cần hơn là tình yêu của Đấng Cứu Thế được thể hiện qua con người. Tất cả thiên đàng đều chờ đợi những người nam và nữ để Chúa dùng họ hầu bày tỏ cho những người khác quyền lực để sống cuộc đời Cơ Đốc nhân.” – Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 600.

“Chúa chờ đợi lâu ngày tinh thần phục vụ của hội thánh để tất cả mọi sẽ làm việc cho Ngài theo khả năng của mình. Khi các thành viên của hội thánh làm công việc được chỉ định trong các lãnh vực cần thiết trong và ngoài nước, để hoàn thành sứ mạng Phúc âm, thì cả thế giới sẽ sớm được cảnh báo và Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại.” – Tr. 111.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Lu-ca cho thấy đức tin của Phao-lô thế nào trong chuyến đi La Mã? Đức tin của Phao-lô đã thay đổi những người khác thế nào?
2. Phao-lô có một số kinh nghiệm rất khó khăn trong đời sống, nhưng ông không bao giờ bỏ đức tin hay công việc cho Đức Chúa Trời. Ở La Mã, Phao-lô là một tù nhân, nhưng vẫn tiếp tục rao giảng. Làm thế nào gương của Phao-lô giúp khi chúng ta muốn bỏ cuộc trong việc chia sẻ Phúc âm với người khác?
3. Đọc Rô-ma 1:14, 15. Tại sao Phao-lô cảm thấy có trách nhiệm rao giảng Phúc âm cho mọi người? Chúng ta có trách nhiệm như Phao-lô không? “Để cứu các linh hồn nên là công việc cả đời của mọi người tuyên xưng Đấng Christ. Chúng ta là những người mắc nợ thế giới vì ân điển Chúa ban cho chúng ta, vì ánh sáng đã chiếu lên trên chúng ta, và vì vẻ đẹp và quyền lực của lẽ thật.” – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 4, tr. 53.